

18 GRZ 01B

Uitspraak van de Geschillencommissie Regresaanspraken Zorgverzekeraars inzake een geschil met betrekking tot het convenant regres zorgverzekeraars/aansprakelijkheidsverzekeraars.

Partijen

Partij A; zorgverzekeraar;

en

Partij B: WA-verzekeraar.

Feitelijke gegevens

Op 9 december 2016 vond er een ongeval plaats waarbij de verzekerde van partij A letsel opliep. Partij A maakt op 6 juli 2017 de regresclaim op partij B kenbaar. Daarbij vordert partij A administratiekosten van € 65,00 conform het Convenant Regres zorg-/aansprakelijkheidsverzekeraars. Partij B tekende per 1 april 2017 in op dit convenant.

De commissie deed op 18 juli 2018 uitspraak over dit geschil (18 GRZ 01A). In deze uitspraak verklaarde zij zich niet bevoegd uitspraak te doen in het geschil tussen partijen omdat – kort gezegd - er geen sprake zou zijn van een 185 WVV-zaak en het convenant daarom ook niet van toepassing was. Tegen deze uitspraak is bezwaar gemaakt. Het gaat hier om een kennelijke fout die zich voor eenvoudig herstel leent. In onderhavige uitspraak wordt de uitspraak 18 GRZ 01A verbeterd; partijen zijn in de gelegenheid geweest zich over de kwestie uit te laten.

Stellingname van partijen

Partijen menen dat reeds uit de inleiding bij de toelichting bij het Convenant blijkt dat de overweging van de Commissie niet juist is. In de inleiding van de toelichting van het convenant wordt duidelijk weergegeven dat de Regeling Vergoeding Administratiekosten welke in dit Convenant is opgenomen geldt voor **alle** (accentuering vetgedrukt door de geschillencommissie) verhaalszaken tussen zorgverzekeraars en aansprakelijkheidsverzekeraars.

Opgemerkt wordt dat de wijze waarop in het Convenant de verschillende zaken onder “in aanmerking nemende dat” achtereenvolgens, ook door de gehanteerde volgorde, worden geformuleerd op zich grond kan bieden voor de opvatting met betrekking tot de werking van dit Convenant door de Commissie (de toelichting dan weggedacht).

Partijen verzoeken de commissie de zaak in dit licht opnieuw te beoordelen.

Overwegingen van de commissie

De commissie neemt kennis van de reactie van partijen op de uitspraak 18 GRZ 01A . De commissie beoordeelt het eerdere geschil opnieuw en herziet haar eerdere uitspraak.

De commissie stelt vast dat zij in deze bevoegd is om uitspraak te doen.

Het gaat hier om de uitleg van een bepaling in een convenant, waarbij alle partijen betrokken zijn. De commissie merkt op dat de tekst van het artikel in het convenant en de toelichting daarop wellicht ruimte laten voor enige discussie over de uitleg ervan. Dat is ook gebleken: in de onderhavige zaak wordt een beroep gedaan op de toelichting ter ondersteuning van de stelling (zoals verdedigd) dat het artikel op een bepaalde wijze moet worden uitgelegd. De andere partij bestrijdt deze stelling.

De commissie oordeelt dat de toelichting als zodanig slechts ondersteunend is aan de artikelen in het convenant. Naar analogie met de interpretatiemethoden voor reguliere wetgeving, waarvoor geldt dat de Parlementaire Geschiedenis zelf geen wet betreft maar een toelichting is op de wet en de totstandkoming ervan, geldt ook hier dat deze toelichting niet doorslaggevend kan zijn bij de duiding (uitleg en toepassing) van de regel (vgl. Asser/Vranken Algemeen Deel** 1995/80).

De commissie oordeelt bij de uitleg van deze kwestie en de aangevoerde argumenten dan ook in het licht van en volgens de aard en ratio van het convenant.

Partij A stelt dat partij B op grond van artikel 2 en de laatste alinea van artikel 7 van het convenant verplicht is voor alle claims ingediend na 1 april 2017 de administratiekosten te betalen.

Partij B stelt dat zij ten tijde van de overgangsregeling als geregeld in artikel 7 nog niet had ingetekend op het convenant. De overgangsregeling is dan ook niet op partij B van toepassing en zij is niet gehouden de administratiekosten te vergoeden.

Het is van belang het ingangsmoment vanaf wanneer partijen gehouden zijn administratiekosten te vergoeden te identificeren. De vraag die de commissie dan ook dient te beantwoorden is of dit de datum van (het intreden/voorzakken van) de schade is of de datum van het indienen van de vordering bij partij B.

De commissie overweegt dat voor de uitleg van het convenant de schadedatum (in dit geval 9 december 2016) bepalend is om een beroep te kunnen doen op vergoeding van de administratiekosten volgens het convenant. Partijen dienen op de schadedatum ingetekend te zijn op het convenant om aanspraak te kunnen maken op de administratiekosten volgens dit convenant. Dit sluit ook aan bij vaste rechtspraak (vergelijk artikel 3:310 BW en HR 26 november 2004, NJ 2006/115: heel precies de dag na die waarop de benadeelde in staat is een rechtsovereenkomst te stellen, zie ook HR 4 mei 2018, ECLI:NL:HR:2018:677).

Bindend advies

Op grond van het bovenstaande verbetert de commissie haar eerdere uitspraak 18 GRZ 01A. De commissie stelt vast dat partij B niet gehouden is de administratiekosten conform het convenant te vergoeden nu partij B pas per 1 april 2017 intekende op het convenant en het ongeval al op 9 december 2016 plaatsvond.

Aldus beslist op 14 november 2018 door prof. mr. J.G.J. Rinkes, mr. J. Boer en mr. drs. N.J.E.G. Cremers, leden van de Geschillencommissie Regresaanspraken Zorgverzekeraars, in tegenwoordigheid van mr. M. Beugel, secretaris.

prof. mr. J.G.J. Rinkes
voorzitter

mr. M. Beugel
secretaris